Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2015 m. birželio 25 d.[1]

Byla C-404/14

Marie Matoušková, teismo komisarė paveldėjimo byloje

(Nejvyšší soud České republiky (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 — Jurisdikcija ir teismų sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimas ir vykdymas — Dalykinė taikymo sritis — Paveldėjimo susitarimas tarp palikėjos sutuoktinio ir jos vaikų, atstovaujamų rūpintojo — Teisminio patvirtinimo sąlyga“

I – **Įvadas**

1. Šioje byloje Teisingumo Teismas sukonkretins vadinamojo reglamento „Briuselis IIa“[2] dalykinę taikymo „su tėvų pareigomis susijusiose bylose“ sritį.

2. Iš principo ši byla susijusi su reglamento „Briuselis IIa“ taikymo sritimi. Tačiau minėtas reglamentas pagal jo 1 straipsnio 3 dalies f punktą netaikomas „turto patikėjimo sutartims ar [ir] paveldėjimui“.

3. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas norėtų žinoti, ar taikoma 1 straipsnio 3 dalies f punkte numatyta išimtis, kai nepilnamečiams paveldėtojams atstovauti paveldėjimo byloje paskiriamas rūpintojas, kuris nepilnamečių vardu sudaro susitarimą dėl padalyto paveldimo turto, paskui šį susitarimą turi patvirtinti teismas.

4. Atsakydamas į šį prejudicinį klausimą Teisingumo Teismas turi galimybę atriboti atitinkamai reglamento „Briuselis IIa“ ir vadinamojo Paveldėjimo reglamento[3] taikymo sritį.

II – **Teisinis pagrindas**

5. Pagal reglamento „Briuselis IIa“ 5 ir 9 konstatuojamąsias dalis jis taikomas „visiems sprendimams dėl tėvų pareigų“ ir, be kita ko, „asmens ar institucijos, atsakingų už vaikui priklausantį turtą, skyrimui ir funkcijoms, vaiko atstovavimui arba pagalbai jam ir <...> vaikui priklausančio turto administravimui, išsaugojimui ar perleidimui <...>“.

1 — Originalo kalba: vokiečių.

2 — 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243).

3 — 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 650/2012 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų paveldėjimo klausimais pripažinimo ir vykdymo bei autentiškų dokumentų paveldėjimo klausimais priėmimo ir vykdymo bei dėl Europos paveldėjimo pažymėjimo sukūrimo (OL L 201, p. 107); dėl įsigaliojimo ir taikymo žr. Paveldėjimo reglamento 84 straipsnį.

6. Reglamento „Briuselis IIa“ 1 straipsnyje nustatyta jo dalykinė taikymo sritis:

„1. Šis reglamentas taikomas bet kokio pobūdžio teismo civilinėms byloms, susijusioms su:

<…>

b) tėvų pareigų skyrimu, naudojimusi jomis, perdavimu, apribojimu ar atėmimu.

2. Šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos [civilinės] bylos konkrečiai gali būti susijusios su:

<...>

b) globos, rūpybos ir panašiomis institucijomis;

c) asmens ar institucijos, atsakingos už vaiko asmenį ar turtą, skyrimu ir funkcijomis, atstovavimu vaikui [arba pagalba jam];

<...>

e) vaiko apsaugos priemonėmis, susijusiomis su vaiko turto administravimu, išsaugojimu ar perleidimu.

3. Šis reglamentas netaikomas:

<...>

f) turto patikėjimo sutartims ar paveldėjimui;

<...>”

7. Pagal reglamento „Briuselis IIa“ 2 straipsnio 7 punktą sąvoka „tėvų pareigos“ apima „vis[as] teis[es] ir pareig[as], susijus[ias] su vaiko asmeniu ar turtu, suteikiam[as] fiziniam ar juridiniam asmeniui teismo sprendimu, įstatymų nustatyta tvarka ar juridinę galią turinčiu susitarimu“. Pagal reglamento 2 straipsnio 8 punktą „kiekvienas asmuo, turintis tėvų pareigas vaikui“, laikytinas „tėvų pareigų turėtoju“.

III – **Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas**

8. 2009 m. gegužės mėn. Nyderlandų Karalystėje mirė Čekijos pilietė. Ji paliko sutuoktinį ir du bendrus nepilnamečius vaikus (toliau – paveldėtojai). Paveldėtojai palikėjos mirties momentu gyveno Nyderlanduose.

9. 2010 m. balandžio mėn. *Městsky soud v Brně* (Brno miesto teismas) pradėjo palikimo paveldėjimo bylą ir notarei Marie Matoušková, kuri veikė kaip teismo komisarė, pavedė ją nagrinėti. Be to, atsižvelgdamas į galimą paveldėtojų interesų konfliktą, miesto teismas paskyrė *„ad hoc* rūpintoją“ atstovauti nepilnamečiams vaikams.

10. 2011 m. liepos mėn. paveldėtojai sudarė paveldėto turto pasidalijimo susitarimą, jį sudarant nepilnamečiams vaikams atstovavo *„ad hoc* rūpintojas“.

11. 2012 m. rugpjūčio mėn. palikėją pergyvenęs sutuoktinis paveldėjimo byloje pateikė naują faktą, kad mirusiosios sutuoktinės nuolatinė gyvenamoji vieta jos mirties momentu iš tikrųjų buvo Nyderlandų Karalystėje, bet ne Čekijos Respublikoje, kaip buvo laikoma iki šiol. Be to, jis pateikė 2011 m. kovo 14 d. Nyderlandų išduotą paveldėjimo teisės liudijimą (toliau – paveldėjimo liudijimas), kuris buvo suteiktas pagal Nyderlanduose išnagrinėtą paveldėjimo bylą.

12. Atsižvelgiant į tai, 2011 m. liepos mėn. sudarytas paveldėto turto pasidalijimo susitarimas buvo pakeistas taip, kad jis atitiko jau išnagrinėtą Nyderlanduose bylą.

13. Teismo komisarė 2012 m. rugpjūčio mėn. paprašė Brno miesto teismą patvirtinti paveldėto turto pasidalijimo susitarimą, skirtą nepilnamečiams vaikams.

14. Miesto teismas nepatenkino teismo komisarės prašymo byloje, nes patys nepilnamečiai nagrinėjami byloje ilgą laiką gyveno ne Čekijos Respublikoje, ir nebuvo pasirengęs pripažinti, kad neturi jurisdikcijos, arba perduoti bylą *Nejvyšší soud* (Čekijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas), kad šis nustatytų jurisdikciją.

15. Atsižvelgdama į tai, teismo komisarė 2013 m. liepos 10 d. kreipėsi tiesiogiai į *Nejvyšší soud* ir paprašė, kad šis nustatytų jurisdikciją turintį teismą, kompetentingą patvirtinti paveldėjimo susitarimą.

16. Nejvyšší soud sustabdė bylos nagrinėjimą ir pateikė Teisingumo Teismui šį klausimą, siekdamas, kad būtų priimtas prejudicinis sprendimas:

„Ar nepilnamečio vardu jo rūpintojo sudarytas paveldėjimo susitarimas, kuris galioja tik patvirtintas teismo, teismo požiūriu yra priemonė pagal 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 1 straipsnio 1 dalies b punktą ar pagal 1 straipsnio 3 dalies f punktą?“

IV – **Teisinis vertinimas**

17. Pagal prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytas faktines aplinkybes ir nacionaliniame procese yra daug neatsakytų klausimų, todėl pirmiausia reikia patikrinti prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą.

A – *Prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumas*

18. Remdamasis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodyta informacija, Teisingumo Teismas nagrinėjamoje paveldėjimo byloje negali susidaryti bendro išsamaus vaizdo. Visų pirma tai pasakytina apie Nyderlanduose nagrinėtą paveldėjimo bylą, kurios proceso eiga iš esmės lieka neaiški.

19. Teisingumo Teismui neaišku, kodėl paveldėjimo byla nagrinėta ne tik Čekijoje, bet ir Nyderlanduose, be to, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą neaišku, ar buvo atstovaujama nepilnamečiams vaikams Nyderlanduose nagrinėtoje byloje. Taip pat lieka neatsakyta į klausimą, ar Nyderlanduose išduotame paveldėjimo liudijime nustatytos tik tėvo teisės, ar ir vaikų teisės, ir į klausimą, kodėl išnagrinėjus paveldėjimo bylą Nyderlanduose apskritai prireikė tolesnių Čekijos teismo komisarės arba Brno miesto teismo veiksmų.

20. Tačiau, nepaisant šių neaiškumų, Teisingumo Teismas turi pakankamai informacijos, kad rastų atsakymą į nacionalinio teismo klausimą.

21. Prejudicinis klausimas konkrečiai susijęs tik su tuo, ar prašomas teismo patvirtinimas, kuris susijęs su Čekijoje nagrinėtoje paveldėjimo byloje sudarytu paveldėjimo susitarimu, patenka į reglamento „Briuselis IIa“ taikymo sritį, todėl nėra susijęs su Nyderlanduose nagrinėta paveldėjimo byla.

22. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išsamiai apibūdino tik Čekijoje nagrinėtą paveldėjimo bylą, kuri yra ginčo dalykas, todėl faktinis ir teisinis prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindas Teisingumo Teismui yra pakankamai aiškus.

23. Nors klausimai dėl nagrinėjamų susitarimų galiojimo šiomis aplinkybėmis nebuvo nagrinėti, tačiau jų galima ir nespręsti. Mat prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas su tuo susijusioje bylos dalyje turi priimti tik sprendimą dėl jurisdikcijos. Tuo tikslu jis turi žinoti, ar jis gali remtis reglamentu „Briuselis IIa“, o gal jis netaikytinas [4].

24. Todėl sprendimo dėl prejudicinio klausimo, kurį galiausiai turi įvertinti nacionalinis teismas, svarba nekelia jokių abejonių.

25. Prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumui nekliudo ir tai, kad pagrindinės bylos ginčo dalykas priskirtinas prie vadinamosios ypatingosios (neginčo) teisenos.

26. Būtent neginčo bylos, kurios yra neteisminio pobūdžio, kai, pavyzdžiui, nacionalinis teismas veikia kaip administracinė institucija [5], iš principo nesuteikia pagrindo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą. Vis dėlto prašymas priimti prejudicinį sprendimą ypatingosios teisenos srityje vis tiek gali būti priimtinas, jei tokioje faktiškai neginčo byloje dėl prašymo nesiimama jokių veiksmų ir dėl to iškyla ginčas [6].

27. Tai yra akivaizdu, atsižvelgiant į Brno miesto teismo neigiamą požiūrį, todėl prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

B – *Prejudicinio klausimo turinio vertinimas*

28. Savo prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar reglamentas „Briuselis IIa“ taikomas Čekijos paveldėjimo susitarimo patvirtinimui, o gal reglamento 1 straipsnio 3 dalies f punkte įtvirtinta išimtis netaikoma, nes pagal tai „paveldėjimas“ nepatenka į minėto reglamento taikymo sritį.

29. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad pagal šią nuostatą pagrindinėje byloje nėra kliūčių taikyti reglamentą „Briuselis IIa“.

30. Taip yra dar ir todėl, kad iš reglamento „Briuselis IIa“ taikymo srities išbrauktas paveldėjimas yra Paveldėjimo reglamento, kuriuo, nepaisant visų išimčių, norima reglamentuoti „*visus*[7] civilinės teisės aspektus, susijusius su palikėjo palikimo paveldėjimu [dėl mirties]“ [8], reguliavimo dalykas.

4 — Tai, ar prašomas teismo patvirtinimas apskritai teisiškai reikalingas ir kokia teisė šiuo požiūriu yra reikšminga, taip pat nėra prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas, jis šioje bylos stadijoje gali būti nesprendžiamas, todėl Teisingumo Teismas neturi jo nagrinėti.

5 — žr., pavyzdžiui, Sprendimą *Job Centre* (C-111/94, EU:C:1995:340, 9–11 punktai) dėl bendrovės įstatų patvirtinimo, norint įregistruoti registre pagal Italijos *giurisdizione volontaria*.

6 — Taip aiškinama Sprendimo *Job Centre* 11 punkte: „tik jei asmuo, pagal Italijos teisės aktus įgaliotas pateikti prašymą dėl patvirtinimo, apskundžia sprendimą atmesti šį prašymą ir kartu prašymą dėl įregistravimo, galima manyti, kad teismas, į kurį kreiptasi, vykdo teismo funkciją <...> nagrinėjant prašymą dėl teisės akto, kuriuo pažeidžiama pareiškėjo teisė, panaikinimo.“

7 — Išskirta mano.

8 — Žr. Paveldėjimo reglamento 9 konstatuojamąją dalį.

31. Abu reglamentai sąvokų požiūriu papildo vienas kitą. Reglamentas „Briuselis IIa“ dėl to, kad iš jo taikymo srities išbrauktas palikimas, neturi prieštarauti Paveldėjimo reglamentui. Priešingai, jeigu koks nors klausimas jau yra išsamiai reglamentuotas reglamente „Briuselis IIa“, jo nereikia reglamentuoti Paveldėjimo reglamente.

32. Nors taikyti Paveldėjimo reglamento Čekijoje nagrinėjamai pagrindinei bylai negalima laiko atžvilgiu, vis dėlto jo faktinė taikymo sritis suteikia galimybę daryti išvadas, kokią „palikimo“ kriterijaus apimtį teisės aktų leidėjas nustato reglamente „Briuselis IIa“.

33. Kalbant apie nagrinėjamą Čekijoje sudarytą paveldėjimo susitarimą, šiomis aplinkybėmis pirmiausia reikia pažymėti, kad tai nėra paveldėjimo susitarimas, kaip jis suprantamas pagal Paveldėjimo reglamentą.

34. Pagal Paveldėjimo reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą paveldėjimo susitarimas [sutartis] – tai „susitarimas, <...> kuriuo <...> sukuriamos, keičiamos arba panaikinamos teisės į būsimą vieno arba daugiau asmenų, kurie yra susitarimo šalys, palikimą ar palikimus“. Tačiau Čekijoje nagrinėtoje paveldėjimo byloje kalbama ne apie *būsimą* palikimą, o apie jau esamo palikimo tvarkymą paveldėtojų sudaromu susitarimu.

35. Tačiau Paveldėjimo reglamentas pagal jo 23 straipsnį apima ne tik paveldėjimo susitarimus – jame apskritai „reglamentuojamas visas palikimo paveldėjimas [dėl mirties]“, įskaitant „palikimo padalijimą“.

36. Apie tokį palikimo padalijimą, kaip matyti, kalbama nagrinėjamajame Čekijoje sudarytame susitarime. Tai iškart rodo, kad ir su tuo susijusią patvirtinimo sąlygą būtų galima laikyti susijusia su paveldėjimu ir išbraukti iš reglamento „Briuselis IIa“ taikymo srities pagal jo 1 straipsnio 3 dalies f punktą.

37. Vis dėlto negalima daryti skubotos ir bendros išvados iš paveldėjimo aplinkybių, susijusių su Čekijoje taikoma techninio patvirtinimo sąlyga, kad reglamentas „Briuselis IIa“ būtų netaikomas jai.

38. Paveldėjimo reglamentas pagal jo 1 straipsnio 2 dalies b punkte apibrėžtą dalykinę taikymo sritį netaikomas būtent „fizinių asmenų veiksnumui“[9], taigi tokioms teisės sritims, apie kurias kalbama pagrindinėje byloje, kurioje nagrinėjamas rūpintojo atstovavimas nepilnamečiams byloje ir jų rūpintojo sudaryto susitarimo teisminis patvirtinimas.

39. Taigi reglamento „Briuselis IIa“ turinio ir Paveldėjimo reglamento taikymo srities priešpriešos nereikėtų bijoti, tačiau, kadangi kalbama apie fizinių asmenų veiksnumą, būtina ištaisyti atvirą Paveldėjimo reglamento taikymo srities teisinę spragą.

40. Norint ją ištaisyti, reikia remtis reglamentu „Briuselis IIa“. Juo remiantis, pagrindinės bylos ginčo medžiagą, siauriau aiškinant 1 straipsnio 3 dalies f punkte nustatytą „paveldėjimo“ išimtį, galima susieti su Sąjungos teisės aktų nustatyta papildoma ir uždara reglamentavimo sistema.

9 — Ši išimtis taikoma „nedarant poveikio 23 straipsnio 2 dalies c punkto ir 26 straipsnio taikymui“. Abu teisės aktai šioje byloje netaikytini, nes 23 straipsnis susijęs su galėjimu paveldėti, o 26 straipsnis, be kita ko, reglamentuoja „atstovavimo pareiškiant paskutinę valią dėl turto palikimo priimtinumą“.

41. Tai, kad [teisnumą] ir veiksnumą ir su tuo susijusius atstovavimo klausimus iš principo galima spręsti pagal savo standartus ir nelaikyti atitinkamai nagrinėjamų teisinių sandorių nesavarankiškais pirminiais klausimais, Teisingumo Teismas jau įtvirtino byloje *Schneider*[10]. Joje taip pat buvo kalbama apie ypatingosios teisenos problemas, kurių vis dėlto iškilo dėl 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo[11].

42. Šioje byloje vienos valstybės narės „ribotai veiksnus pilietis“ kitos valstybės narės teisme pradėjo ypatingąja teisena nagrinėjamą bylą ir paprašė leidimo parduoti jam priklausančią kitoje valstybėje narėje esančio sklypo dalį.

43. Teismas, į kurį kreiptasi nekilnojamojo turto buvimo vietos valstybėje, suabejojo savo jurisdikcija dėl galimybės ypatingąja teisena nagrinėti bylą, nors pagal reglamento „Briuselis I“ 22 straipsnio 1 punktą ieškiniams, kurių objektas yra daiktinės teisės į nekilnojamąjį turtą, tos valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis turtas, teismai turi [išimtinę] jurisdikciją.

44. Be to, Teisingumo Teismas turi nuspręsti, kad reglamentas „Briuselis I“ *negali būti* taikomas tokiai ypatingąja teisena nagrinėjamai bylai. Tai susiję būtent su fizinių asmenų teisnumu ir veiksnumu bei [teisiniu atstovavimu pagal įstatymą], kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 44/2001 1 straipsnio 2 dalies a punktą, o tai nepatenka į reglamento „Briuselis I“ dalykinę taikymo sritį[12].

45. Šiuo atveju tą patį reikėtų pasakyti ir apie Paveldėjimo reglamentą. Kadangi šis reglamentas fizinių asmenų teisnumui ir veiksnumui taip pat netaikomas, jis neprieštarauja reglamento „Briuselis IIa“ taikymui ir ribotam „paveldėjimo“ išimties, apibrėžtos 1 straipsnio 3 dalies f punkte, aiškinimui.

46. Panašią išvadą būtų galima daryti ir iš Paul Lagarde[13] aiškinamosios ataskaitos dėl 1996 m. spalio 19 d. Hagos konvencijos dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, pripažinimo, vykdymo ir bendradarbiavimo tėvų pareigų ir vaikų apsaugos priemonių srityje (toliau – Vaiko apsaugos konvencija)[14].

47. Istoriškai ir sistemiškai aiškinant reglamentą „Briuselis IIa“ P. Lagarde ataskaita galima naudotis kaip nuoroda, padėsiančia aiškinti atitinkamas reglamento nuostatas. Taip yra todėl, kad reglamento nuostatos dėl globos teisės yra grindžiamos Vaiko apsaugos konvencijos parengiamaisiais darbais ir iš esmės juos atitinka. Be to, atitinkamos reglamento ir konvencijos nuostatos turėtų būti aiškinamos kuo panašiau, kad būtų išvengta skirtingų išvadų, atsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamoje byloje dalyvauja kita valstybė narė, ar trečioji šalis[15].

48. Dėl „paveldėjimo“ išimties, nustatytos Vaiko apsaugos konvencijos 4 straipsnio f punkte ir atitinkančios reglamente „Briuselis IIa“ įtvirtintą nuostatą, P. Lagarde ataskaitoje pirmiausia išaiškinama, kad paveldėjimo atvejai iš principo neturi būti įtraukti į konvenciją. Tačiau ataskaitoje neatmetama galimybė, kad „jei paveldėjimo teisės normose numatyta įstatymo nustatyta tvarka įtraukti vaiko atstovą, jį pagal Konvenciją reikia paskirti“, ir kartu pritariama, kad paveldėjimui numatytą išimtį reikia aiškinti siauriau.

49. Tai, kaip nurodyta šios išvados 37 ir paskesniuose punktuose, neturėtų pažeisti Sąjungos teisės konstatuojamųjų nuostatų, taip pat turėtų būti taikoma ir reglamento „Briuselis IIa“ aiškinimui, o su paveldėjimu susijusi jo išimtis neturėtų kliudyti nagrinėjamo paveldėjimo susitarimo patvirtinimui.

10 — Sprendimas *Schneider* (C-386/12, EU:C:2013:633).

11 — OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42, toliau – reglamentas „Briuselis I“.

12 — Sprendimas *Schneider* (C-386/12, EU:C:2013:633, 31 punktas).

13 — Toliau – P. Lagarde ataskaita (vokiečių k. *Lagarde-Bericht*), jos versiją vokiečių k. galima parsisiųsti internetu (http://www.hcch.net/upload/expl34d.pdf).

14 — Vertimą į vokiečių k. taip pat galima parsisiųsti iš Hagos konferencijos tinklalapio (http://hcch.e-vision.nl/upload/text34d.pdf).

15 — Žr. mano nuomonę byloje *Health Service Executive* (C-92/12 PPU, EU:C:2012:177, 17 punktas).

50. Pagrindinėje byloje prašomą patvirtinimą ir jurisdikciją šiuo tikslu turinčio teismo paskyrimą, visa tai įvertinus, reikia laikyti civiline byla, kurios dalykas yra „tėvų pareigų skyrimas, naudojimasis jomis, perdavimas <...>“, kaip tai suprantama pagal reglamento „Briuselis IIa“ 1 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2 straipsnio 7 punktą.

V – **Išvada**

51. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui į prejudicinį klausimą atsakyti taip:

Nepilnamečio vardu jo rūpintojo sudaryto paveldėjimo susitarimo teisminiam patvirtinimui taikomas Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 1 straipsnio 1 dalies b punktas, bet ne šio reglamento 1 straipsnio 3 dalies f punktas.